

Any II

Barcelona 25 de Janer de 1889

Núm. 22

LA TOSNÀSA

SETMANARI CATALÀ
FESTIU IL-LUSTRAT Y LITERARI

10 CENTIMS lo número per tot arreu

DIRECTORS:

LITERARI

A. FERRER Y CODINA.

ARTISTICH

RAMON ESCALER

Preu de suscripció 2.95 al mes.

REDACCIO: San Pau - 56-Liu.

MARIA A. TUBAU

Talent, gracia y hermosura
són los seus dòns naturals.

En los dramas principals
ratlla sempre á gran altura;
en lo cel del Art fuljura
com una estrella esplendent;
fa la comedia ab talent,
diu ab sentiment lo drama,
y 'l mon del Art la proclama
com una actriu eminent.

AVÍS IMPORTANT

La Direcció d'aquest semanari diu notifiquem á nostres constants favoreixedors, que vensudas totas cuantas dificultats se presentaban, definitivament la semana próxima sufrirá la notable millora y aument lo text, tantas vegadas promés y may realisat.

Perfèlsensalivája'ls diriam alguna cosa de lo que sabem, com per exemple; que hi haurà folletí, tot ell poétich, que hi pendrán part los millors cantors de la Gaya sciencia, que no s'hi planyerán grabats intercalats ab las poesías que prestin per sa ilustració y altre novetats, pero la modestia 'ns priva y preferim que nostres lectors judiquin per sí mateixos.

En fi ja hu veurán.

Au revoir com diúnen los francesos.

UN OTELLO DE LEVITA

Conclusió

Qui hi ha alli dins, diu en Rosendo agafant de la mà á la Marieta?

—Ay... no sé... Contesta aquesta tota turbada.

—Que no ho sabs? ... esta bé!...

—Després d'aquesta bē, dit ab una furia y resolució aterradora, corra á la calaixera, treu un revòlver y tornant á tancar ab rabia lo calaix, es tant lo cop que pega; que lo reloj de sobre, torna á caurer; pero aquesta vegada damunt una cadira que hi havia al costat d'aquell moble.

—Agafa lo reloj 'n Rosendo y tornantlo á posar sobre la calaixera es dirigeix com un tigre al quarto que creu s'hi tanca lo lladre del seu honor.

—Oh! no t' escaparás, exclama, mentrea dona volta á la clau.

Ya es oberta... mira... lo quarto qu'era com un cop de puny; està desert. Una finestra que dona á un pati y que te l'alssada d'uns dos metres, està oberta.

—Per allí ha fugit ton aymant, crida ab veu enregollada. Resa dos ó tres pares nostres, tot lo mes, quatre, y preparat á morir.

—Morir! crida la Marieta.

—Ah! no, no! t' ho explicaré tot' pero no 'm matis, no sigas bárbaro.

—Ah! con que m' ho explicarás tot! Sí, sí. Conta, pero no menteixis perque t' ho coneixiré ab la cara; digas, digas.

—Lo qui estava amagat en aquell quarto era un reloj.

—Bé, l'ofici poch m'importa. Lo fet, lo fet.

—Escolta, home, que m' espantas ab aquets ulls ab que 'm miras.

—Ja no t' miraré.

—Estava liimpiant lo reloj de sobre la taüla y m' ha caigut, y tement que t' enfadesis he enviat á buscar lo reloj perque l' arreglés y mientras estavam parlant del adop, has vingut tú y jo. L'he fet amagar. Pero al sentir que anava á matarlo 's deu haver tirat per la finestra.

—Es aixó la vritat?

—Mira, vina, y veurás lo reloj descompost.

—Y dirigintse á la calaixera seguida de 'n Rosendo li senyala el cos del delicte sobre lo moble.

—Per una d'aquellas raresas, lo reloj anava y anava bé.

Lo metje había diagnosticat malament; l'enfermetat del mercador del temps no era la que había dit lo reloj.

Lo que no había pogut lograr lo garvellament de la Marieta, ho havia lograt la segona caiguda. Mentre marit y muller estaban silenciosos devant d'ell; ella ab la sorpresa natural y ell ab lo despit del home que 's veu burlat, el minyó anava fent lo trech, trech, trech, sense fer poch ni molt cas de la preocupació del seus amos.

—¿Qué t' has proposat burlarte de mi?... diu lo Rosendo agafant novament del bras á la Marieta.

—Et juro que t' he dit la vritat.

—No vuy escoltarre més: resa com t' he dit y preparat á morir.

—Pero...

—Res de però... no t' ha valer ni...

—En aquell mateix instant lo reloj que encara que no tingüés la malaltia que havia dit aquell bon

senyor, estava malalt de debó, va pararse. Seguidament se sent la campanilla de la porta; corra en Rosendo á obrir y ¿qui diría el lector qu'era?

L'aprenent del reloj que duya la notícia que son amo s'havia trençat una cama y venia á dir que reclamava la cura.

En Rosendo que ya havia tingut la seguritat d'haber perdut l'honor va darse per satisfet de recobrarlo y pagar los plats trencats.

Desde aquell dia va cambiar de carácter y va ser mes bon jefe de casa.

Y acabat, amen Jesús.

SERRALLONGA.

* * * * *

UN CONSELL

D' UN CASAT Á UN SOLTER

Dedicat á mon desconegut amich

PEPET DEL CARRIL

Que molt m' ha estanyat pots creure que tu haigis proposat dar consells á cap casat puig digas; hont los pots treure?

En quins cassos t' has trovat qu'esperiencia pugan d'arte?

Has provat may de casarte?

Sabs lo que es lo ser casat?

Tu sabs per lo viure be lo modo, manera y táctica?

Com pot ser que sense práctica res d'aixó pugas saber?

Donchs no sabent com no saps res de 'l qu' es lo matrimoni, vull que 'm digas; qui dimoni fà ficarte en mals de caps?

Veus, ab mi ja es different jo ja puch aconsellarte y ditz que t' convé casarte pera posá enteniment.

Com que tinch fills á parells y 'ls resultats fa temps toco, ya sé que no m' equivoco y puch donarte consells.

Y dirte: ¡Creume Pepet!

lo casarse es cosa bona;

sempré propet de la dona

sobre tot en temps de fret.

La dona ab tu comparteix horas dolsas y agonias

disfruta ab tas alegrías

y si pateixes, pateix.

Si estás trist, ab sas posturas ella alegre fá posarte.

Y aixó encara sens parlarte de quant hi han criaturas.

Llavors d'amor al caliu prop de sos fills y s'espresa, pot dirse qu'un home gosa, pot dirse qu'un home viu.

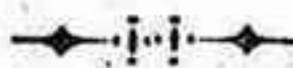
En fi Pepet, creume á mi, fés lo que t' dich qu' t' te compte, procura casarte prompte y després m' ho sabràs dí.

No crech que consells millós ja ningù puga donarte vaja procura casarte y.... tindrém dona tots dos.

ENRICH DEL CARRIL.

* * * * *

GURIOSITATS

Un episodi de l' infància de Rossini

En la Exposició de pinturas que va tenir lloc temps fà, en Bruselas, va guanyar la medalla d' or l' interessant quadro de Franz Meerts.

L' assunto tret d' una de las biografías menos conegudes de Rossini, és tant interessant com original. Sembla que l' pare del inmortal autor de Guillermo Tell y de El barber de Sevilla, va empenyarse inutilment en que lo seu fill estudiés baix la seva direcció los rudiments del art musical. Lo deixeple no feya cas ni de las prédicas ni de las amenaçassas, sent un modelo de dessidia y de peresa á pesar de las magníficas disposicions que posseïa.

Agotats ja los mèdis de persuació, es va decidir lo seu pare á castigarlo severament y lo va colocar d' aprenent en una caldereria. En lo quadro es veu lo futur compositor tirant d' la corda de la manxa com l' aprenent mes democràtic.

L' actitud violent y el disgust estan marcats en la fesomia de Rossini.

Lo calderer en conversació ab lo pare del gran músich, li fa observar las malas disposicions y poca voluntat del xicot. Lo músich ambulant mira ab cara de prunas agres al seu fill, y á bon segú que á no contenir-lo la seva esposa que l' acompaña, sembla que li hauria dat una bona estirada d' orellas.

Nosaltres no negarem la vritat d' aquesta anécdota, pero no fora estrany que fos apòcrifa com ho demosta ser'ho la següent que també s' aplica al gran mestre.

Lo pare de Rossini era professor de trompa y d' escassas facultats, segons informes. Quan lo seu fill va començar su carrera brillant en lo Teatro, va demostrar grans desitjos de que, en una de sus operas, li escriguis un solo d' aquell instrument. Rossini va fer, per molt temps, lo tonto, pero apuntat per tant malera, va escriure al fil l' obligatto que l' hi demanava, en qual execusió va lograr lo músich una tal tremenda xiula que lo va deixar tonto.

No es de creurer tal conducta respecta al autor dels seus dies, en un talent com el del mestre qual record durarà sempre.

....Y 'M DIUHEN TONTO

Tinch dos nenas que m' estiman y no sé quina escullir, puig cap d' ellas per si sola té lo que m' pot convenir.

L' una es rossa, bastant faba y un carácter fred y trist; pero en cambi té una gracia y es que té un dot molt bonich.

L' altre n' es una morena mes viva que l' argent viu y ab un ull, quin ull! Recristo! pero això sí, cap pistrinch.

D' agradarme ya m' agradan tant, que m' atreveixo á dir que ab las dos m' casaria si m' donaban lo permís.

Pero com que la bigamia es penada com un crim no podem imoginarse los apuros qu' are tinch.

Sí m' caso ab la moreneta la miseria viurà ab mi, y si m' caso ab la que s' rossa no hi viuré del tot felis.

¡Oh gran rey de las alturas! ¡Oh consol dels aflijits! feume concebí una idea que m' tregui d' eix compromís.

¡Oh gran Deu, ya l' he agafada! Si senyors per fi la tinch! Prench á la poble per criada y m' caso ab la dels pistrinchs.

K. LLÍS.

CARA Y CREU

Se sub-bleva la milícia per canviar la situació; fá puf la sub-blevació per descuyt, per impericia.

Cau en mans de la Justicia (!) lo militar sub-blevat; al Consell de guerra es dat y aquést tréu la acusació de sé á la Patria traydò (!) y surt á mort condempnat.

Un militar se sub-bleva encegat per la ambició; triunfa la sub-blevació y la victoria es ben séva.

La opinió sa fama elèva y ab sa sort piramidal

yá fentse alt, alt y més alt. Es un heroe; no es traydò á la Patria... ¡no senyò!... y ascendeix á General.

PEPET DEL CARRIL.

MES SOVINT

I

Al poch temps que t' coneixia, de ton costat no m' movia perque per dirte m' moria l' amor qu' estava sentint. Encar recordo aquell dia que m' vas dir: ¡que vés ovint!

II

D' això fa molt temps, y ara que vinch mes ovint encara, tant, que m' pregunta ta mare si de renda estich vivint, m' dius fentme mala cara, qu' encar no vinch prou ovint.

MARINELLO.

Lo catá'ech dels techs encara no s' ha acabat. Los Srs. Justin, Martín y demés, encara 'ls queda feyna.

— Molts faysans, llebras, cunills, senglars, llengüados, llussos y etc., etc., están en capella preparats á ser morts y enterrats en los atestats ventrells de tans afortunats mortals.

¡Jesús, y quan menjar!

Hem arrivat á un temps que no s' parla mes que de menjar

Un periodich local s' ocupa dels gustos bucòlichs de varias personas de familiars reals.

Sembla impossible qu' ab tant menjar hi hagi qui s' mori de fam. Donehs n' hi han.

Se tracta d' aixampliar lo café del Circo de la plassa de Catalunya, decorarlo y amoblarlo ab molt luxo.

La part destinada á espectacles també será objecte de grans milloras.

Quan se vá dar permis per edificar aquest establiiment, debia succehir com quan se va traduir lo Génessis per primera vegada. S' van pendrer las sis èpocas destinadas per la creació del mon, per dias. Ara segur que deurian pendre anys per sigles.

Nostre director lo Sr. Ferrer y Codina va sortir pera Madrit en lo tren correu del dissapte.

Ha anat á assistir, no al estreno del arreglo ni traducció del seu drama "Otger," sino al del drama que D. Marcos Zapata ha escrit solsament inspirat ab lo drama català. Verdá ozté zeñora Publiciá?

Tú dixisti!!!

Fins ara no hem pogut llegir lo juguet català "Lluna nova," que va enviarnos son autor D. Joaquim Ayné y Rabell.

No estranyém hagués alcansat lo èxit que diu la cuberta.

Rebi nostra tarda enhorabona.

Segurament que s' posará en estudi en lo Teatro Romea per quan acabin las representacions del "Sant

LOS CUATRE ELEMENTOS

Aire

Foch

Aygua

Terra

—Donchs, si; ell no 'm deixa freqüentar la societat perquè diu que falto á las *bonas formes*.

—Pues filla aixó s' arregla ab cotó fluíx.

Cristo gros,, una comèdia catalana en 3 actes del nostra estimat director Sr. Ferrer Codina.

Lo revister de *La Publicitat* al llegir las anteriors ratllas, haurá obert uns ulls com unes taronjas.

No 's descuidin de llegir lo que de la nova obra diga lo citat crítich.

Ja 'ls ho diríam nosaltres ara, però pot ser á n' ell li sabría greu.

S' han aplassat novament p' el mes de Febrer las probas del submarí "Peral".

Crech que la prova, y 'm guarda de mentir, molt bon indicí; serà el dia del Judici; à las quatre de la tarde.

PRINCIPAL.—Durant l'última setmana s'han estrenat los juguets *Como se empieza* y *La cascara amarga* que cumpliren perfectament son cometit, ja que 'ls dos agradaren completament al numerosos públich que acudí al dia de son estreno que fou lo dilluns d'eixa setmana sent la funció á benefici del senyor Manso. *La cascara amarga* creyem que per sos inmensos «quid pro quos» serà una obra que 's fará bastant. En quant à son desempenyo, tota la companyia posí un copínes en probas notables condicions. Prepara actualment la empresa lo juguet líric *Ortografía* que ve precedit de Madrid ab gran reputació. Com ahir se debia efectuar son estreno deixem per la setmana entrant lo parlar de sas condicions y èxit obtingut. Ojalá sigui tan notable com en la vila del Os.

LICEO.—Diumenje s'efectuá perdebut del senyor Signoretti la *Lucia*, com no 'ns va ser possible l'assistirhi nostres lectors 'ns dispensarán si no parlem de com víanar. Ab tot, datlas simpatías que deixà l'última vegada que va ser ab nosaltres, no duptem de son èxit. De *Un ballo in manchera* ne parlarém á nostre entrant número de la setmana pròxima.

ROMEA.—Continua en los días de Teatro Català representantse *Lo Sant Cristo gros* ab èxit cada vegada mes creixent. No es d'estranyar. Actualment la secció castellana té en estudi *El ferro del hospicio*, melodrama segons diuen de molt efecte teatral. Ademés la Empresa está preparant altres novetats qu'esperem veurerlas per aplaudir de nou.

ELDORADO.—Per ahir estava anunciat l'estreno de *Despacho parroquial*, així es que fins la setmana entrant no podré dir algo de eixa obra. Ademés la companyia está ultimant los ensaigs de *Ortografía*. Preparinse pues los concurrents á aqueix teatre á poguer altre vegada applaudir ab frenesi tan labiosa companyia; que bé s'ho mereix.

Durant la setmana ha anat representantse las obras que han tingut mes èxit, per lo que no 'ls ha saltat notables entradas. Molt nos complau.

CALVO-VICO.—El *Trovador* proporciona un altre ovació lo diumenje passat al aplaudit actor senyor Riutort. Se veié molt dignament secundat per tota la companyia. *Pedro el bastardo* que ha obtingut tant èxit en Madrid per la companyia de Vico-Ricardo Calvo es lo drama que actualment s'està ensajant y que casi la setmana entrant posará en escena. Ja era hora que una companyia ú altre fes algo per poder saborejar las bellesas de las obras novas. A proposit d'obras dramáticas, quan veurem en nostres teatros *Gloria?*

TIVOLI.—S'ha estrenat una sarsueleta en un acte titulada *Frasquito*, de los senyors Vega y Caballero que ha sigut molt ben rebuda per lo públich. La recomanem á nostres lectors ab la seguritat que quedarán satisfets ab la tal obra. Ademés han anat repetint las obras que han tingut mes èxit durant la temporada.

NOVETATS.—Demà s' estrena *Lo servei de plata*, de 'n Figuerola Aldrofeu obra premiada en los primers Jochs Florals de 1888. Procurarem assistirhi á son estreno. Ademés está preparant entre altres obras *El ferro del hospicio*. Així, així 'ns agrada.

ESPAÑOL.—Actualment la companyia d'òpera se dedica á treballar sols los diumenjes, per lo tant es inútil dir que obté las funcions per llenos. Diumenje debutà la senyora Ferni que obtingué un verdader triunfo. Sabem que la Empresa té en cartera lo projecte de dar funcions diarias.

UN COMICH RETIRAT.

CANTARS

Sempre que fassi l'amor
ab sabateras molt macas,
es que demano unas botas
perque senyós me fan falta.

Un cop surtint del Tívoli
un pató vas demanarme,
y jó no vaig gosá fértil
per temor d'alguna puxa.

Sempre que t'veig Doloretas
ab aquell mocadó blanch,
recordo que encare'l dech
á la tenda del davant.

Los auells cantan alegres,
lo sol derrama brillants.....
Y al devant d' eix panorama
me inspiro jó fent badalls

Si de tants cabells com tens
nineta tingüés un nap,
de segú no trevallàba
ni 'm veyas al teu costat

Escolta bé à cau d' orella
lo que sent mon amor gran;
que 's tan sols per demanarte
á lo menos ¡quatre rals!

J. CASANOVA.

Sembla que *Lo Porró* es va trençar quan lo volian omplir cada dia. Es lo qu' havia de ser; tenia el vi molt dolent, y ni 'l dimoni era capás de resistirlo.

Vaja: Deu lo tinga allí hont vulga.

Un xich mes de paper per embolicar y uus quants quarts menos á la butxaca.

Que hi tornin los Serapis, Pallés, Muts y demés guerga liliputiense.

O molt m' enganyo ó el primer disgust que tindrà lo Sr. Marqués es lo no poder conseguir la agregació.

Es mes dificil aixó que ser penjat en efígie en una paret de la casa gran.

Jo ho crech.

Ab las malas noticias que venen de Panamá s' encarirán molt los barrêts.

Avis á la casa dels globos al balcó, per si vol feni alguna remesa.

Com se li pa..... sseja, com se li passeja.

(Joli chant.)

Se deya si ja havian agafat aquell estripa ventres de Londres...

Y qu' han d' agafar!..

Que vinga aqui, y si s' hi está mitja hora sensa que l' agafin 'm deixo regalar aquell pico qu' ha guillat de Zaragoza.

A mí con esas?

Cuando soy monaguillo de Santa Mónica!

Sembla que l' general Boulanger no vol de cap modo á la seva dona. La dona no vol divorciarse y s' empenya en seguirlo. S' han nombrat componedors inútilment y diu que hi ha un gran maramagnum.

Y aquet ha de governar la França?

M sembla que primer hauria de procurar posar ordre á casa seva.

Yo fòs dels francesos! Demanava un rey..... y treyan bola d' oros

Y en porto sét... cènts.

Diuhen si del Banch d' Espanya en Zaragoza han fugit la friolera de 50.000 duros.

Tant que costa trovar la direcció dels globos, y del modo que 's dirigeixen aquestas grans partidas de quartos!

Lo que sab la gent!

No van llegir la broma del *Diluvio* referent á lo marquesat de Cervelló p' el nostre amich Pitarra?

Si no que 'n Frederich Soler es molt mes digne per mil conceptes que molts altres á qui s' han dat títols de noblessa, diríam que 'l *Diluvio* ha fet aixó per fer enfadar á D. Francisco.

Vaja... no s' hi val á tirar bolas...

Ja s' anivellarán los pressupuestos; van á rematarse sobre el tipo de vint y cinch pessetas los postes de la Rambla.

Encara no n' hi ha per dugas empollas de champagne Möet.

Vaja... ja me 'ls quedo jo.

Diu que l' altre dia deya un que de detrás semblava regidor, que la vidriera del balcó de la casa gran vindria molt bé per criarhi coloms.

Y ahont sembrariam l' arrós?

Sembla que del 10 al 12 de Febrer, deixa la companyia de 'n Palencia lo Teatro Principal y va á embarcarse á Marsella per dirijirse al *nou mon*.

Després creyém que hi haurá alguns bolos, luego ópera ó zarzuela y mes en llá la companyia de Vico y Ricardo Calvo.

Ja tindrém tela.

Quin greu me sab que sigan tan amigas *La Nación* y *La Publicitat*.

Es á dir, amigas...

Creguim senyora *Nación*, no vulgui tractes ab aquella gent.

Se 'n penedirá. Recórdissen. Vostè vá de bona fé...

Proposem al senyor Solá, secretari de la Reunió familiar cual nom se comensa ab F y son contingut es la parodia de nostre *Conceller en cap*, pera lo nombrament d' Academich (la llengua no vé d' aquí) puig ningú com ell reuneix tants dots y titols per obtenir aytal honor. Figurinse que per 10 minuts de descans, va solicitar 10 minuts de ràsés; si 's figurava dit senyor que los

assistents eran entusiastas del Volapuck. Vaja senyor Solá no sigui tant de la brometa y procuri ser mes formalet. A la Junta Directiva de dit Centre li direm no deu permetre s' entregui un programa que no s'executa y á mes tan carregat de barbaritats, ja que mes qu' un programa d' una escullida societat semblava una inocentada del Odeon.

Ab tot y desmayarse un lector poétich y altres contrarietats que hi hagueren lo conjunt 'ns satisfé, puig fou molt variat y ab bastante interés; per alguns dels joves que hi prengueren part.

Rebin donchs nostra cordial enhorabona.

EPÍGRAMAS

Iniciant la suscripció molts socios d' una reunió per allò d' Andalusia, ja desd' aquell mateix dia fóren suscrits tots al punt: tant sols varen *forsarne* un.

Una Societat com cal de Reglament especial vol, entre altres condicions que 'ls socis sigan hombrons, resultant, per deducció, que d' ensi que fóu creada la Societat, es formada per uns *membres* que fan pò.

PEPET DEL CARRIL.

Ab mots serios y formals á l' Aleu deya en Bernat. —Aquet barret qu' hi estrenat me costa quaranta rals. —Si que 's car.—Digué l' Aleu puig encar que 's cosa bona me consta que 'n Barcelona hi han barrets de menos preu.

A.

En Joan Pons y Ficarra, qu' es un xicot instruit en lo café cada nit: toca molt bé la guitarra. Y sa esposa, la Mercé, sempre 's queixa y está clar! puig sabent tant de tocar diu que may li toca ré.

ESTIRABOT

L' altre dia un petit gos; veié sobre una taula un pí molt gros y volguentesen atipá al cap de dugas horas reventá. Aixó 't proba lector, com es engany allò de: *per molt p.i., m.y es mal any.*

—Com te dius noy?
—Com lo meu pare.
—Y 'l teu pare com se diu?
—Com jó.
—Y tú y 'l teu pare?
—Tots dos nos dihem lo mateix nom.

Ego sum.

Telégramas particulars de LA TOMASA

Valencia, 20, 3 nit.
Petardos, granadas, tot lo que vulguin. Ja 'ls agafarán, yá, deixa que hi tornin.

Sta. Creu, Janer 20. 10 matí

Víctima de una glassada de butxaquitis, se creu que la *Nevada* que s' esperaba en aquet terreno s' haurá arrosoat, á consecuencias (segons se murmura) de una arronsaditis pecuniariativa.

S' esperan reforsos per calmar tal marea.

Arenys de Munt, 22, 4 matí.

Pandillas de lladres, sens novetat. Torném als bons temps de l' heroe de las Guillerías.

Serrallonga Deu vos quart.

¿Qui sou vos que no os conéch?

Puigcerdá 22, 3 matí.

Gran rebaixa en lo preu dels gelats. S' en trovan per los carrérs teuladas y caminals. Y segons va dirme un baylét, mes s' estiman una capa qu' un barret.

Carraca, 22-4 id.—Ja s' han fet dos cargols mès per lo Submarí. Demá es farán un mascle y tres bollanderas.

CORRESPONDENCIA ADMINISTRATIVA

J. Blas Vallespinosa.—Valls.—Rebutis los sellos y liquidat fins tot lo Janer.

J. Rovira.—Sabadell.—Ignorem lo motiu del perçance. Ea lo present vá lo número passat.

CORRESPONDENCIA COLABORATIVA

Noy Ros.—Anirà algo. Un estudiant murri.—Igaal li dihem. Lluís Salvador.—Anirà algo, puig ja sabé apreciem.

Enrich del Carril.—De moment uamplasent y envii que l' hi agrahirem.

A. Palau.—Aprengui de gramàticia home y no sigui tan granuja literari.

Joseph M. Bernis.—Algo aprofitarem.

Un admirador.—Gracias de lo que 'ns diu.

A. C. y Cortés.—Sab que vostè se coneix que no ha nascut ni siquiera per llegir.

Un Vigia.—Ea Sócrates à costat de vostè fora un O à la esquerda. Home... home.... home....

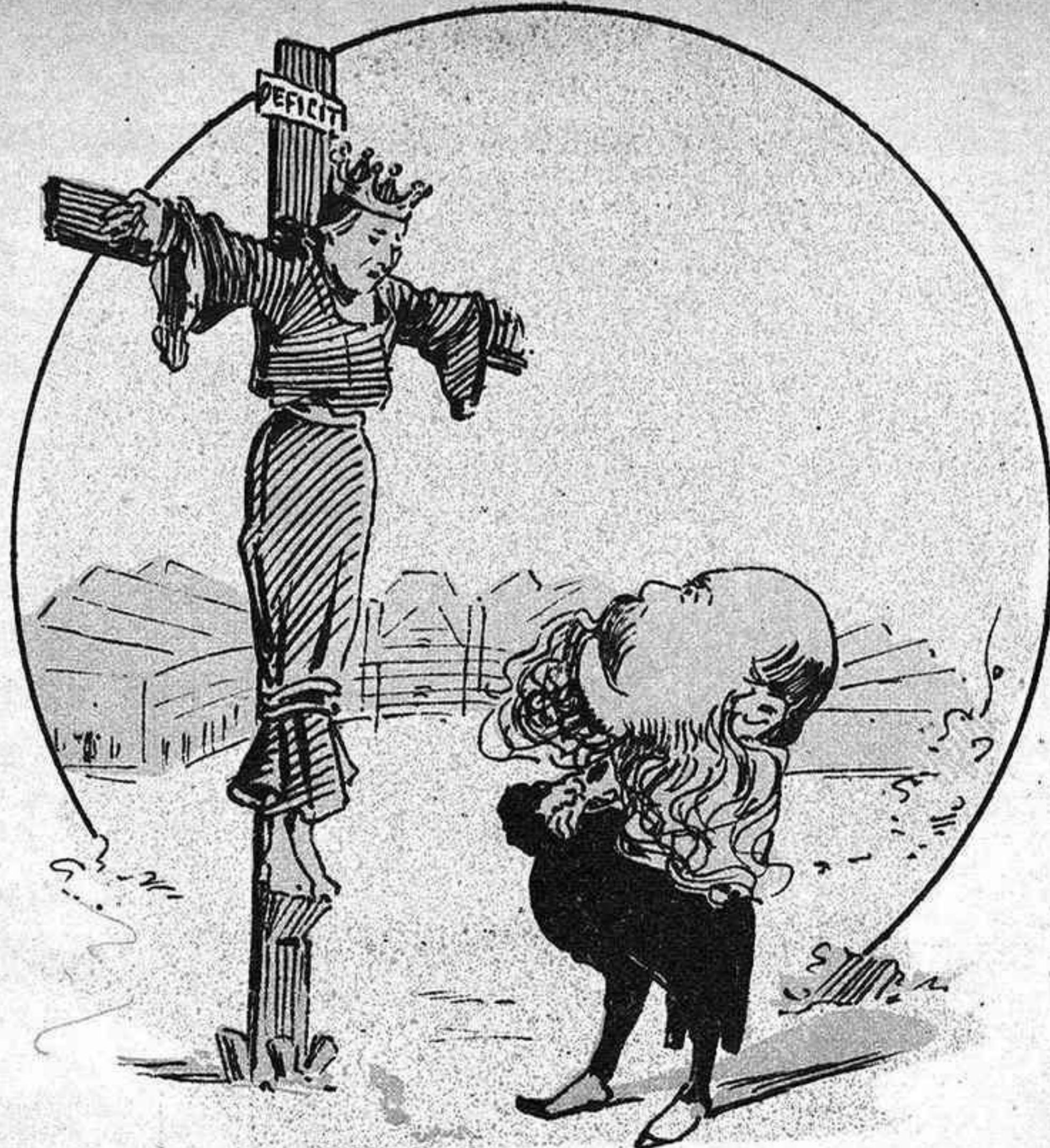
Antonet del Corral.—Se 'l complaurá.

Laus Sacra.—Lo contingut de la seva carta 'ns ha satisfet del tot, puig en lloch de rabieta, cregui que 'ns ha divertit molt. Cap culpa tenim si lo «Noy de Tona» sigui similar a Vostè (Si bé ell no té tantas pretensions).

Pepet del Carril.—Se 'l complaurá.

K. Llis.—Se 'l complaurá.

S. Font.—Un astrónomo, J. Arrufat, Emilia Lo que 'ns euvian no serveix.

Ab tantas creus com m' has dat
tú, m' has ben crucificat.

A mon desconegut amich
(J. STARAMSA)

XARADA CARTA.

Queridísim y apreciadísim amich,
Et participo que demá acompañat del
meu fiel quart, marxo á Total (Catalunya). ahont penso pasarhi alguns días
Es un pais magnífich. Los ayres son
saludables, segona, gent es molt-tersa-
quarta y laboriosa. Dos-hu-segona-es
bonica y domina un grant pla tercera
terreno que plé tres fertils horts y her-
mosas vinyas (que quant es lo temps
tan un primer que Deu n' hi dò) lo
qual te ofereixo.

Esprecions dos-invertit senyor hu-dos
y disposta del tuc íntim amich sense co-
neixet.

UN ESTUDIANT MURRI.

II

Ma primera es animal
Tersa y segona
Son notas musicals.
Y nom de dona
Es ma total.

UN ASTRÓNOMO.

ENDEVINALLA

Soch un arbre, soch iglesia,
y soch home retirat;
molt figura en geometria....
y encar no m' has encertat!

CONVERSA

—Arturo, sabs que 'm casó?
—Be, home: ab qui?
—Ab la nena més pitiera de Barcelo-
na: tu la coneixas.
—Que pot ser es la Remey?
—Nó.
—Qui,...
—Búscaho, jo mateix t' ho he dit.

J. S. y U.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

1	2	3	4	5	6	7	8	Carrer de Barcelona
5	8	2	8	7	7	8	"	"
5	3	2	6	2	8	"	"	"
5	3	2	6	7	"	"	"	"
5	6	2	8	"	"	"	"	"
2	6	3	Plassa	"	"			
I	3	Carrer	"	"				
I	Consonant,							

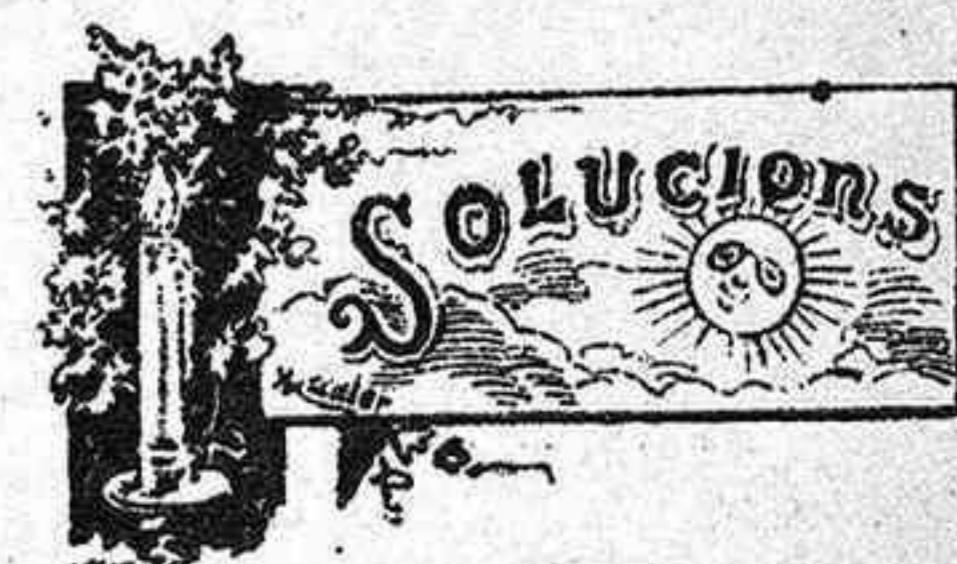
R. CASTELLÁ.

GEROGLIFICH

BARCELONA

Istiú
Ivern
Primavera
Tardor

MONCADA

À LO INSERTAT EN LO NÚMERO ANTERIOR

Xarada I.—Catarina.
Id. II.—Cardona.
Mudansa—Bou-Sou-Nou-Pou.
Conversa.—Guardiola.
Endevinalla I.—La Lletra I.
Id. II.—La taula.
Ters de silabas.—Escama, Capota, Ma-
taró.
Geroglifich.—De set à tretze van sis.

LA TOMASA.

PERIODICH ILUSTRAT Y LITERARI

Suscripció . . . 0'50 pesetas al mes.
Número corrent. 10 céntims.
Atrassat. . . . 20 id.

NOTA.—Tota reclamació podrà
dirigirse á la LITOGRAFÍA DE RIBERA
y ESTANY Administració y Redac-
ció de dit periodich, carrer de Sant
Pau, 56.